

© ევროპის საბჭო/ადამიანის უფლებათა ევროპის სასამართლო, 2012. მოცემული თარგმანი შეკვეთილ იქნა ევროპის საბჭოს ადამიანის უფლებათა მხარდაჭერის ფონდის დახმარებით (www.coe.int/humanrightstrustfund). აღნიშნული არ ბოჭავს სასამართლოს. დამატებითი ინფორმაციისთვის იხილეთ საავტორო უფლებების სრული მითითება მოცემული დოკუმენტის ბოლოში.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

საინფორმაციო ბარათი სასამართლოს პრეცედენტულ საქმეზე #132

2009 წლის ივლისი

გატი მალტის წინააღმდეგ – 28221.08

გადაწყვეტილება 27.7.2010 (IV სექცია)

მუხლი 5

მუხლი 5-1-ბ

სასამართლო გადაწყვეტილების დაუმორჩილებლობა

კანონით განსაზღვრული ვალდებულების შესრულება

არამართლზომიერი პატიმრობა იმ თანხის გადაუხდელობისთვის რაც დადგა გირაოს პირობების დარღვევისთვის: დარღვევა

ფაქტები – მომჩივანს, რომელსაც ბრალად ედებოდა ნარკოტიკების ტრეფიკინგი, დაეკისრა გირაო 23 000 ევროს ოდენობით მისი თავდებობის გარანტიისთვის და აეკრძალა საკუთარი საცხოვრებელი სახლის დატოვება. სისხლის სამართლის სასამართლომ გააუქმა საკუთარი გადაწყვეტილება გირაოს შესახებ მას შემდეგ რაც ცნობილი გახდა რომ მომჩივანმა დაარღვია მასზე დაკისრებული შეზღუდვები და ბრძანა მისი დაკავება და თავდებობისთვის გარანტირებული თანხის გადახდა. ვინაიდან მომჩივანმა ვერ შეძლო თანხის გადახდა სისხლის სამართლის კოდექსის 585-ე და 586-ე მუხლების საფუძველზე დაიწყო სამართალწარმოება და გარანტირებული თანხა შეიცვალა პატიმრობით ერთი დღე 11.50 ევროს კურსით. ჯამში ამან მიაღწია ორი ათას დღიან (ხუთი წელი და ექვს

თვეზე მეტი ვადა) პატიმრობის ვადას. მომჩივანმა საკონსტიტუციო სარჩელი შეიტანა რაც არ იქნა მიღებული.

კანონი – მე-5-ე მუხლი ნაწილი 1 პუნქტი (ბ): სახელმწიფომ აღნიშნა რომ მომჩივანის საქმეში პატიმრობა ჯდებოდა მე-5-ე მუხლის ნაწილი 1 პუნქტი (ბ) პირველი ნაწილის ფარგლებში და სასამართლომ დაადგინა რომ ესეთ გარემოებებში ისეთი საკითხები როგორიცაა სასამართლოს ბრძანების მიზანი, მისი დამორჩილების განხორციელებადობა და პატიმრობის ხანგრძლივობა უნდა ყოფილიყო გათვალისწინებული. უფრო მეტიც, საკითხების ზოგად ჭრილში განხილვისას თანაზომიერობას ენიჭება გარკვეული მნიშვნელობა. სასამართლომ დაადგინა რომ მომჩივანმა რომელიც იმყოფებოდა მკაცრი გირაოს პირობებში დაახლოებით ხუთი წლის ვადით – სავარაუდოდ ის ვერ შეძლებდა ცხოვრებისთვის საჭირო თანხის გამომუშავებას ამ პერიოდში – ვერანაირად ვერ შეძლებდა სასამართლოს ბრძანების დამორჩილებას საჭირო თანხის გადახდის კუთხით. თუ გათვალისწინებით შედარებით უფრო მოკლე ვადიანი პატიმრობის შემთხვევებს სხვა მსგავს საქმეებში რომელიც სასამართლოს ადრე განუხილავს, აშკარა გახდება რომ სასამართლოს მიერ დადგენილი პატიმრობის ვადა დაკისრებული შემზღუდავი პირობების დარღვევისთვის ვერ ჩაითვლება სამართლიანი ბალანსის დაცვად სასამართლოს სამართლიანი ბრძანების დაცვასა და მომჩივანის თავისუფლების უფლებას შორის. მაშინ როდესაც სახელმწიფო ამტკიცებდა რომ პატიმრობა ჯდება კონვენციის მე-5-ე მუხლის ნაწილი 1 პუნქტი (ბ) მეორე ნაწილის ფარგლებში სასამართლომ დაადგინა რომ მალტის კანონი და მისი გამოყენება მომჩივანის საქმეზე იყო ნაკლოვანი ორ ასპექტში. პირველი, კანონი არ ანსხვავებდა გირაოს პირობების დარღვევას რაც წარმოადგენს გირაოს პირველად მიზანს (კონკრეტულად კი სასამართლოში გამოცხადება) და სხვა ნაკლებად სერიოზულ გარემოებებს შორის, როგორიცაა შემზღუდავი პირობების დარღვევა. მეორე, არ ყოფილა გამოყენებული ჭერი პატიმრობის ხანგრძლივობასთან დაკავშირებით და არც მისი თანაზომიერება ყოფილა შემოწმებული. ეროვნული კანონმდებლობა როგორც ის გამოყენებული იყო მომჩივანის საქმეზე ვერ იცავდა სამართლიან ბალანსს დემოკრატიული საზოგადოებისთვის სადაო ვალდებულების შესრულების მნიშვნელობასა და თავისუფლების უფლების მნიშვნელობას შორის.

დასკვნა: დარღვევა (ერთხმად)

მუხლი 41: გადაიდო. დარღვევის გათვალისწინებით, მოპასუხე სახელმწიფომ უნდა მიაქციოს ყურადღება მომჩივანის დაუყოვნებლივ გათავისუფლებას პატიმრობიდან ვინდაც ეს ეფუძნება სისხლის სამართლის სასამართლოს გადაწყვეტილებას სისხლის სამართლის კოდექსის 585-ე და 586-ე მუხლების მიხედვით.

© ევროპის საბჭო/ადამიანის უფლებათა ევროპის სასამართლო, 2012

ადამიანის უფლებათა ევროპის სასამართლოს ოფიციალური ენებია ინგლისური და ფრანგული. მოცემული თარგმანი შეკვეთილ იქნა ევროპის საბჭოს ადამიანის უფლებათა მხარდაჭერის ფონდის დახმარებით (www.coe.int/humanrightstrustfund). აღნიშნული არ

ბოჭავს სასამართლოს და სასამართლო არ იღებს რაიმე პასუხისმგებლობას მის ხასისზე. აღნიშნული შეიძლება ჩამოტვირთულ იქნას ადამიანის უფლებათა ევროპის სასამართლოს HUDOC-ის პრეცედენტული სამართლის მონაცემთა ბაზიდან (<http://hudoc.echr.coe.int>) ან ნებისმიერი სხვა მონაცემთა ბაზიდან, რომელსაც სასამართლომ გაუზიარა იგი. აღნიშნული შეიძლება კვლავ იქნეს ნაწარმოები არაკომერციული მიზნებისთვის იმ პირობით რომ საქმის სრული დასახელება იქნება მითითებული, მოცემული საავტორო უფლებისა და ადამიანის უფლებათა მხარდაჭერის ფონდზე მითითებით. თუ განზრახულია აღნიშნული თარგმანის რაიმე ნაწილის კომერციული მიზნებისთვის გამოყენება, გთხოვთ დაუკავშირდეთ publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.

Click here for the [Case-Law Information Notes](#)